

ORGULLOSA FAMÍLIA SOCIALISTA

MANIFEST PSC AMB MOTIU DEL 28J, Dia Internacional de l'Orgull LGTBi

El Dia de l'Orgull Lesbià, Gai, Bisexual, Trans* i Intersexual es commemoren els fets del 28 de juny de 1969 a la ciutat de Nova York, coneguda com la revolta Stonewall, que va significar el començament del moviment d'alliberament gai als Estats Units, un dels fets més importants del moviment pels drets civils de lesbianes, gais, bisexuals i trans*.

Uns anys més tard, el 26 de juny de 1977, es convocà la primera manifestació per l'alliberament lesbià i gai, per les Rambles de Barcelona, convocada pel Front d'Alliberament Gai de Catalunya (FAGC) en protesta per una llei franquista que criminalitzava el col·lectiu LGTBi.

Des de llavors han estat molts els avenços assolits. El 2014, l'aprovació al Parlament de Catalunya de la Llei per garantir els drets de lesbianes, gais, bisexuals, transgènere i intersexuals i per erradicar l'homofòbia, la lesbofòbia, la bifòbia i la transfòbia donà un nou impuls, obligant les administracions públiques catalanes a implementar mesures efectives contra la discriminació de les persones LGTBi. Aquesta llei va ser la primera llei LGTBi en l'àmbit estatal i han calgut quaranta-cinc anys de democràcia per fer-la possible, gràcies a la dedicació i reivindicació d'agents socials, persones i col·lectius LGTBi i partits polítics. Actualment, a més s'està discutint la seva reforma per fer-la més efectiva, sobretot en la part sancionadora.

Recentment, el 2023, s'ha aprovat al Parlament espanyol la Llei per a la igualtat real i efectiva de les persones trans i per a la garantia dels drets de les persones LGTBi, que facilita la filiació de les criatures de lesbianes, la reproducció assistida per a persones «amb capacitat de gestar» i sanciona les teràpies de conversió. Per altra banda, i des de l'àmbit local, cada vegada són més els municipis que implementen polítiques LGTBi, arran de les competències locals que atorga la Llei 11/2014. El món local és clau a l'hora de reivindicar aquest marc legislatiu i desenvolupar polítiques públiques de sensibilització i de defensa de la diversitat afectiva sexual i de gènere, i en general de la garantia de les llibertats individuals i col·lectives i de construir territoris lliures d'LGTBi-fòbia. Uns drets que des dels poders públics s'han de preservar a partir del desplegament de les lleis d'igualtat i de polítiques públiques que garanteixin l'accés de totes les persones als recursos i serveis a tot el territori, tal com fem amb el Servei d'Atenció Integral LGTBi, recentment reconegut per la Comissió Europea amb el premi Capitals Europees de la Inclusió i la Diversitat.

Enguany, cal estar alerta a l'augment de l'extrema dreta, tant al nostre país com en l'àmbit europeu i internacional. L'augment de l'extrema dreta posa en el punt de mira els drets de les persones LGTBi+.

► Prova d'aquest fet és el que està succeint a Itàlia sota el mandat de Giorgia Meloni. El govern de Meloni està impedit la filiació de menors de famílies del col·lectiu LGBTI, inclusivament, retirant la filiació, de manera retroactiva (2017), a la mare no gestant de parelles de dones lesbianes o bisexuals. Als Estats Units s'han presentat més de 100 projectes de llei anti-LGBTI+ en més de 20 estats, una involució que se suma al no reconeixement del dret a l'avortament de les dones als estats republicans. I a Uganda, on recentment s'ha aprovat una llei que castiga «la promoció de l'homosexualitat» amb fins a vint anys de presó i la pena de mort.

En el context català tenim un augment del 20% d'incidència per violència LGTB-fòbica en el primer trimestre de 2023 en comparació amb l'any anterior, sense la demarcació de Barcelona, concretament el 72,9% del total, on es registren més incidències —augment del 9,5%— segons l'Observatori Contra l'Homofòbia (OCH). Volem denunciar l'agressió transfòbica que recentment va patir una dona trans* per part d'un home al metro de Barcelona i posar èmfasi en la inacció de les persones que estaven al seu voltant, un fet igual de preocupant que l'agressió que va viure aquesta dona trans*.

Així, doncs, des del PSC reivindiquem:

- El dret a la inserció sociolaboral de les persones trans*, mitjançant mesures d'acció positives que afavoreixin la inclusió d'aquestes al mercat laboral.
- El dret de la infància trans* a què el centre educatiu respecti el seu gènere sentit, tant en el tracte amb el/la menor com en els documents administratius.
- El dret a una atenció sanitària integral a les persones trans* conforme els principis de no patologització i consentiment informat.
- El dret a una educació en diversitat en els diversos nivells educatius on hi hagi continguts acadèmics sobre diversitat afectiva sexual i sobre diversitat familiar.
- El dret d'adolescents i joves a no patir assetjament escolar i expressar-se lliurement en els espais d'oci nocturn, de lleure i esportius.
- El dret a caminar pel carrer sense por i mostrar actituds afectuoses sense por a rebre insults ni agressions per anar agafats de la mà amb la parella.
- El dret a formar una família amb una persona del mateix sexe i a la filiació de les filles i els fills de parelles dones.
- El dret de les persones intersexuals a no modificar els seus genitals fins als dotze anys, si no representen un perill per la seva salut.
- El dret a l'autodeterminació de gènere sense tuteles mèdiques ni judicials i sense haver de passar per un tractament hormonal de mínim de dos anys.
- El dret de les persones trans* estrangeres a canviar els seus documents expedits a Espanya si al seu país d'origen no tenen garantit aquest dret.

És per aquest motiu, que, el 28J mostrem i fem explícit que treballar per a la igualtat vol dir tenir com a horitzó un escenari on les diferències per orientació afectiva sexual i de gènere són respectades amb igualtat de drets i viscudes en total llibertat. És voluntat i compromís, per tant, lluitar de manera ferma i decidida pels drets i les polítiques LGBTI ■